

Vergaderjaar 2008–2009

31 379

CITES handhaving

Nr. 9

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 5 december 2008

Op 13 november heeft de vaste commissie voor LNV gevraagd om een reactie op het artikel «Jacht op olifanten weer geopend» dat in oktober in Het Parool gepubliceerd is (kenmerk 2008Z06056/2008D15409). In deze brief ga ik in op de inhoud van dit artikel en geef ik mijn reactie.

Artikel «Jacht op olifanten is weer geopend»

Op 10 oktober 2008 heeft Het Parool een artikel gepubliceerd waarin een link wordt gelegd tussen de toename van ivoorstroperij in Afrika en de eenmalige ivoorveiling.

Ik vind de kop van het artikel onjuist en tendentiekus. Tijdens de 14e Conferentie der Partijen (CoP14) bij het CITES¹ verdrag in 2007 in Nederland zijn internationale afspraken gemaakt over een eenmalige verkoop van ivoor. Het heropenen van de jacht op olifanten is geen onderdeel van deze internationale afspraken. De stelling van het artikel dat de eenmalige legale verkoop van ivoor stroperij zou bevorderen, wordt niet ondersteund door de beschikbare gegevens (bron: CITES, Elephant Trade Information System «ETIS»). Integendeel, na de laatste openbare legale veiling van ivoor (1999), die onder streng toezicht stond, vond juist een significante daling plaats in het aantal inbeslagnames. Dit duidt erop dat na een openbare veiling juist minder wordt gestroopt.

De eenmalige verkoop van ivoor

Tijdens CoP14 van CITES in Den Haag is onder Nederlands Voorzitterschap samen met de Afrikaanse landen gewerkt aan een voorstel voor het beheer van de Afrikaanse olifantenpopulaties. Met consensus is hierover een overeenkomst gesloten.

Onderdelen van deze overeenkomst zijn het toestaan van een eenmalige verkoop van ivoor en het oprichten van een fonds voor de Afrikaanse olifant dat is gericht op de opbouw van de handhaving. Ik heb toegezegd

¹ Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora).

dit fonds met € 100 000,- te steunen. Ik hoop dat veel andere landen mijn voorbeeld zullen volgen.

De internationale afspraken over het beheer van Afrikaanse olifantenpopulaties waren een doorbraak in een jarenlange impasse.

De eenmalige verkoop geldt alleen voor het legaal verkregen ivoor (vanuit beheersmaatregelen) dat 31 januari 2007 reeds lag opgeslagen in pakhuizen in Zuid-Afrika, Botswana, Namibië en Kenia. Inbeslaggenomen ivoor, afkomstig van illegale activiteiten, mag volgens de internationale afspraken niet worden verkocht, ook niet bij een eenmalige verkoop. Dat ivoor wordt vaak vernietigd.

Handhaving van de eenmalige verkoop van ivoor

Het CITES-secretariaat ziet toe op de strikte regulering en naleving van de internationale afspraken omtrent de ivoorveiling. Toezicht door het CITES-secretariaat gebeurt via verschillende stappen. Allereerst is door CITES de officiële hoeveelheid vóór 31 januari 2007 legaal verkregen ivoor vastgesteld, gewogen, en gemarkeerd. Deze hoeveelheid is vervolgens door de verdragspartijen goedgekeurd tijdens de vergadering van het Standing Comité. Tijdens de Permanente Comités voorafgaand aan CoP14 en na een zeer zorgvuldig proces, is aan Japan en China toegestaan om ivoor te kopen.

Het CITES-secretariaat zal bij alle veilingen aanwezig zijn. Daar vindt opnieuw weging en controle op de merktekens plaats. Het CITES-secretariaat zal tevens aanwezig zijn bij de ontschepping in ontvangende landen. Ook daar vindt weging en controle van de merktekens plaats.

Ik sta volledig achter de internationale afspraken die in het kader van CITES in 2007 in Den Haag zijn gemaakt. Ik ben ervan overtuigd dat de eenmalige verkoop van ivoor, onder de gemaakte strikte voorwaarden, een bijdrage kan leveren aan zowel duurzaam gebruik van de natuur als aan de economie van de lokale samenleving. Het biedt kansen voor beheer en handhaving en voorkomt stroperij die leidt tot ernstige bedreiging van de wildstand. Dergelijk duurzaam gebruik van biodiversiteit wordt erkend door internationale verdragen, waaronder CITES en het «Convention on Biological Diversity» (CBD).

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg